

Варненски Общински Вѣстникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА Е
винаги прѣдплатено

за година само 3 лева
за 1/2 година 1.50 лева

Единъ брой 5 стотинки.

Пари, писма и всичко за вѣстника да се пра-
ша до Град. Общин. Управление въ гр. Варна.

За обявления се плаща на дума :

За I страница 5 ст.
За II страница 3 ст.
За III и IV страница 3 ст.

ИЗДАВА ВАРНЕНСКОТО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Варненски Граждани!

Пазете чистота на града и не обръщайте улицитѣ на мѣсто, гдѣто се изхвърля смѣтъ и помни.

Пазете общинскитѣ държавни и частни имоти, като своитѣ. Прѣдупрѣждавайте дѣцата да не чупятъ и дѣлатъ дърветата въ градинитѣ и по тротоаритѣ.

Строндбата на Варненския Градски Театръ.

(въ отговоръ на дописката на архитекта Лазаровъ обнародвана въ бр. 64 на Варненски Търговски Вѣстникъ).

Далечъ отъ истината, обидитѣ и клюкитѣ, които архитектъ Лазаровъ отправя къмъ почтения кметъ на града Варна А. Василиевъ и архитекта на общината, биха могли да ги засѣгнатъ. Голѣма честь би била за г-нъ Лазаровъ да получи отговоръ, на своя пасквилъ, отъ г-нъ Кмета; напразно ще чака такъвъ и отъ градския архитектъ. Тѣ нѣма да се унижатъ, за да водятъ полемика съ неподобния писачъ или да искатъ наказанието му като обидникъ, ала отъ уважение къмъ Варненскитѣ граждани и вѣстници, въ които е по-

мѣстена въпросната дописка, градския архитектъ ще направи официално изложение, по постройката на Варнен. Град. театръ, като за сега дава слѣдното опровержение:

Не сж г-нъ Кмета, нито Архитекта на общината, инспиратори на въпросното антрефиле, написано въ брой 2 на в. «Родина». Това обаче не ще каже че, архитекта Лазаровъ е изпълнялъ поетитѣ задължения съ достоинство, по изгражданието на това културно и високо хумано дѣло — Варненския театръ. Напротивъ «осждителната небрѣжностъ» на г-нъ Лазаровъ блѣщи на всѣкъждѣ, гдѣто се споменува името му, а за Варненския театръ, тя е нѣщо по вече:

Това културно дѣло на Варненскитѣ граждани, замислено още прѣзъ 1909 год., злѣ бѣ попаднало въ ржцѣтѣ на архитектъ Лазаровъ, който съ заблуждения, признати писмено отъ него, сполучи да прокара проекта си и има смѣлостта да признае въ самото начало, че той ще се наложи на общината, къмъ която се обръща на 14-ий февруарий 1910 г. съ слѣдното самопризнание: «Моя 45 дневенъ трудъ по приготвлението на проекта, ще остане почти невъзнаграденъ; защото нека го кажа азъ работихъ за конкурса не съ цѣль да взема първата прѣмия отъ 3000 лева, а да се наложа за изпълнението на постройката, като въ случая бравирахъ даже и Европейски-

тѣ си колеги-конкуренти, каквито за жалостъ не сж се явили на конкурса.»

Съ налаганието си той отиде до крайностъ, като искаше да му плати общината хонораръ 1% вѣнъ отъ договорниятъ процентъ 3 и 1/2%. Пише по това на лѣво и дѣсно. официални и частни писма и пр., дѣйствува, подготвяла си работата въ министерството на Обществениятѣ згради и за заблѣзване е, че навсѣкждѣ казва: «Обърнете се къмъ м-вото на Общ. Сгради и отъ тамъ ще ви кажатъ че имамъ право». По този въпросъ официалнитѣ документи говорятъ много нѣщо. Той ми пише по това частно на 27 юний 1913 год. така:

«За да се разрѣши тоя въпросъ по най-бързия начинъ, азъ прѣдложихъ на общината да го отнесе въ м-вото на Общитѣ сгради, защото, становището което общината взема по него ще ни увлече въ дълги и безполѣзни пререкания».

Щомъ изпратите тая работа на разрѣшение въ Общитѣ сгради, веднага ще се свърши и отъ тамъ ще ви обадятъ, че ми се слѣдва процента за административнитѣ разности, защото отъ тукъ насетнѣ ще има да се даватъ масса планове и книжа за работитѣ като: Желѣзни конструкции на покривитѣ, машинарии на сцената, парното отопление и вентилация.

Това ти добрѣ знаешъ, та нѣма нужда тебе да го излагамъ, а очаквамъ отъ тебе само добрата грижа да освѣтлишъ г. Кмета по тоя въпросъ и настояшъ часъ по-скоро да се препрати въ м-вото.

Иначе, както го заявихъ официално, азъ спирамъ всяко по нататашно грижение за постройката на театра».

На 30 ноемврий 1913 г. ми пише пакъ: «За разрѣшението на въпроса по хонорара, азъ прѣдложихъ на общината да възложи това на м-вото на Общитѣ сгради, тъй като виждахъ, че тя (общината) даваше съвсемъ своеобразно тълкувание на сключения между ни договоръ».

Съ писмо до общината отъ 26 юний 1913 год: той твърди, че бившия Кметъ г. Церовъ и инженеръ Саламуровъ му били обѣщавали такъвъ процентъ и казва по-нататъкъ: «Прѣдлагамъ на общината, за да не се губи врѣме въ напрасни спорове, да се отнесе въпроса за разрѣшение въ м-вото на общитѣ сгради!»

До тогава, прочее, не очаквайте отъ менъ каквато и да било работа по театра, . . . ».

Явствува, че всичко се е свѣждало къмъ арх. Леонкевъ и отъ насоката, която би далъ той на въпроса, зависѣше облагодѣтелствуването на архитектъ Лазаровъ, съ плащането въ повече 1%, или приблизително около 10000 лева грѣшни общински пари. Леонкевъ щѣше да бжде много добъръ, ако бѣ внесълъ въпроса въ м-вото на Обществениятѣ сгради, гдѣто г-нъ Лазаровъ си бѣ наредилъ работата и чакаше само да мине прѣписката прѣзъ отворенитѣ врати. Но Леонкевъ извърши голѣмо прѣстѣпление! Той запази интереситѣ на общината, освѣтли г-нъ Кмета, но не така както желаше г-нъ Лазаровъ, и въ послѣдствие Леонкевъ стана вече лошъ-недобъръ.

По нататъкъ въпроса се разгледа отъ специална комисия, която съ протоколъ отъ 21 августъ 1913 година намѣри:

«Че Архитектъ Лазаровъ нѣма право на по-голѣмъ хонораръ отъ 3 и 1/2%, върху стойността на постройката, уговоренъ въ сключения договоръ, между общината и него, отъ 16 мартъ 1912 год. п. 4.»

Че прѣтенциитѣ на Арх. Лазаровъ за допълнителенъ хонораръ отъ 1% сж неоснователни, понеже той се е съгласилъ безусловно на такъвъ, въ размѣра само на 3 и 1/2%, както това е добрѣ пояснено въ писмото на общ. уние подъ № 4628/1913 и протокола № 12 отъ 1-ий мартъ 1910 г. рѣшение № 109 на съвѣта, което му е съобщено съ писмо № 3718/1912 год., слѣдователно твърдението му; че бившия кметъ г. Церовъ билъ обѣщавалъ такъвъ

процентъ, **не може** да се вземе въ внимание.

Че при сжществуването на писменъ документъ-договоръ, всѣкакви спорове и недоразумения се разрѣшаватъ отъ сѣдилищата, а не отъ министерството на Обществения сгради, къмъ което арх. Лазаровъ иска да се отнесе въпроса».

Този протоколъ се възприе и одобри отъ общ. съвѣтъ, въ засѣданieto му на 3 октомврий 1913 год. и съ рѣшение № 493/83 се отхвърлиха прѣтенциитѣ на г-нъ Лазаровъ. Това рѣшение се утвърди отъ г-нъ министра на вътрѣшнитѣ работи и народното здраве, съ прѣдписание № 4339 отъ 11 декември 1913 год. Това е то «грижливото отминаване» вратитѣ на м-вото на общ. сгради, отъ което г-нъ Лазаровъ плаче!

При категоричната декларация на г-нъ Лазаровъ, че той прѣстава да се грижи по-нататкъ за варненския театръ, Градския Архитектъ Леонкевъ трѣбваше да изработи поемни условия за направата на необходимата и неотлагаема желѣзна конструкция отъ покривитѣ. Тѣ се изпратиха съ № 750 отъ 5 ноември 1913 год. за одобрение отъ общ. съвѣтъ, като бѣха прѣгледани прѣдварително отъ специална комисиия и слѣдъ това отидоха въ м-вото на общест. сгради за утвърждение. Това обаче не е се харесало на г-нъ Лазаровъ и той се провиква съ високъ гласъ: «Каквото да прави варненската община, министерството на Общ. сгради нѣма да утвърди тѣзи поемни условия». Впрочемъ г-нъ Лазаровъ и другъ пжтъ е злоупотрѣблявалъ съ името на това министерство, даже и на отдѣлни личности въ него. Така на-примѣръ: Още прѣзъ 1910 год., когато не билъ дори търгъ произведенъ за постройката на театра, той е искалъ да отиде парното отопление, *както и сега желѣзната конструкция*; на комисионерски начала, като съобщава съ писмо отъ 29 ноември 1910 год.: «Въ съгласие съ г-нъ архитектъ Юр. Милановъ отъ м-вото на Общ. сгради, кой-

то има голѣма компететностъ по тая материя, установихме се само върху изброенитѣ по-горѣ 6 фирми, като считаме, че конкуренцията за въ случая е достатъчна».

Изглежда, че сжщото министерство иска или обѣщава на г-нъ Лазаровъ услугитѣ си. Съ това си обяснявамъ изпратенитѣ напоследъкъ Лазарови поемни условия, съ прѣдписание № 2538 но то е по всѣка вѣроятностъ за да се «махне беля отъ глава», защото безпокойствията на Лазаровъ сж много отѣкчителни, да не кажа нѣщо повече. Не вѣрвамъ архитектурното отдѣление, при м-вото на Общ. сгради, да се дерижира отъ г-нъ Лазаровъ, който е добръ извѣстенъна колежитѣ отъ това министерство, но затова пжкъ се налага дългъ на м-вото да го хване за ухото и му покаже приличното мѣсто, за да нѣма нахалността за другъ пжтъ да говори за злоупотрѣблява съ името на това министерство.

Общината не е отминавала никога вратитѣ на м-вото на Общ. Сгради, по въпроси за които се иска санкцията на последното, даже да направи това, то надлѣжното Министерство въ вѣдомството на което неподпада въпроса, ще го изпрати по принадлежностъ.

Общината е ступанинъ и съгласно наредбитѣ, на които г-нъ Лазаровъ обръща внимание, всичитѣ въпроси, въ които е ангажирано ступанството и, се разрѣшаватъ и удобряватъ отъ общинския съвѣтъ, прѣди да бждатъ утвърдени отъ надлѣжния министръ. Така е и за частнитѣ постройки т. е. стопанина-домостроителъ удобрява и слѣдъ това се изпраща на утвърждение.

Общинския съвѣтъ, или когато не засѣдава, кмета, е властенъ да удобрява извѣстни сдѣлки, като ги полага прѣдварително на рецензия отъ комисиии; това е негово право, отъ което г-нъ Лазаровъ нетрѣбва да се възмущава, пакъ и нѣма защо да се сърди, защото хубавата работа се оцѣнява отъ всѣкого, както казва народната поговорка: «добъръ конъ и подъ лошѣ чулъ

се познава». Достатъчно е мнѣнието, което той има за себе си, да е въ дѣйствителностъ такова, тогава славата му не може да помрачи никаква комисия и Лазаровъ ще бѣде винаги масло въ вода. Така е мислилъ г-нъ Лазаровъ по-рано, поставенъ на тѣсно въ самото начало, когато сж му казвали, че смѣтките му сж фалшиви, че варненския театръ неможе да се-направи съ 500000 лева, а ще се разходватъ най-малко 800000 лева, тогава той излиза съ писмо отъ 23 октомврий 1910 год. въ което казва:

«Въ оцѣнителната ми смѣтка съмъ поставилъ само общитѣ количества на разнитѣ видове работи, защото, ако безполѣзно изложохъ въ нея подробнитѣ исчисления, то тя-смѣтката щѣше да има изглѣдъ на *цѣль тоуз*».

«За да се увѣри обаче общината, че количествата *не сж фиктивни а сж най-реални*, азъ изпращамъ за прѣглеждане отъ компетентнитѣ лица на общинското у-ние, една черновка, въ която е изложено исчислението *само* на зидарийтѣ (каменна и тухленна)».

Значи г-нъ Лазаровъ признава, че общината има компетентни лица, които могатъ да рецензиратъ работитѣ му, а днесъ казва обратното: «Общината неможе да подлага моитѣ работи на прѣдварителна рецензия, отъ некомпетентнитѣ по материята градски инженери». Даже по адресъ на комисията изказва глупости, които си оставатъ за негова смѣтка. Азъ не мога да го разбера, защо се нервира? По всѣка вѣроятностъ трѣбва да е изпитвалъ много «любезности», които сж го наплашили, та иска да се извинява съ подобнитѣ имъ, за топлитѣ морски бани! Сполучливо сравнение и чудна логика, съ които ще оправдае напълно своитѣ «ексъ шедьоври» по постройката на Варненския Градски театръ. слѣдва.

Общински заповѣди.

Заповѣдь, № 451 Варна, 21 юний

1914 год. Понеже варненскитѣ граждани: Киро Панчевъ, Велю Баевъ, Морисъ Д. Аджемиянъ, Димитръ Жековъ и Станчо Шкембеджиевъ, които сж явили редовно на търга, произведенъ на 10 декемврий 1913 год. за наемане общинскитѣ дюгенчета на пазарния площадъ подъ № 1 отъ групата 7-тѣхъ дюгенчета и № № 11, 16, 24, 25, 26, и 28 отъ групата 28-тѣхъ дюгенчета, върху които сж възложени нѣкой отъ тѣхъ и които въпрѣки че сж поканени своевременно слѣдъ утвърдението на търга да се явятъ и сключатъ нужнитѣ договори, обаче тѣ и до сега не сж сторили това, то на основание чл. 4 отъ общитѣ поемни условия и рапорта на чиновника при търговетѣ при общината вх. № 15275/1914 год.

ЗАПОВѢДВАМЪ.

За се конфискуватъ залозитѣ на горнитѣ г-да за въ полза на общинската каса, както слѣдва:

1. Залогътъ на Киро Панчевъ за дюгенъ № 1 отъ групата 7-тѣхъ дюгенчета на сума 28 лева, депозиранъ въ банковото удостовѣрение подъ № 5266 1913 год.

2. Залогътъ на Велю Баевъ за дюгенъ № 11 отъ групата 28-тѣхъ дюгенчета на сума 20 лева, депозиранъ въ банковото удостовѣрение подъ № 541 1913 год.

3. Залогътъ на Велю Баевъ, за дюгенъ № 16 на сума 40 лв., депозиранъ въ банковото удостовѣрение № 523 1913 год.

4. Залогътъ на Морисъ Д. Аджемиянъ за дюгенъ № 24 на сума 20 лв. депозиранъ въ банковото удостовѣрение № 533/1913 год.;

5. Залогътъ на Киро Панченъ за дюгенъ № 25 на сума 20 лв., депозиранъ въ банковото удостовѣрение № 532 1913 год.

6. Залогътъ на Димитръ Жековъ за дюгенъ № 26 на сума 20 лв., депозиранъ въ банковото удостовѣрение № 631/1913 год. и

7. Залогътъ на Станчо Шкембеджиевъ за дюгенъ № 28 на сума 20 лв.

депозиранъ въ банково удостовѣрение № 629/1913 год.

Упоменатитѣ тукъ суми да се изтеглятъ отъ Българската народна банка, варненски клонъ и се внесатъ на приходъ въ общинската каса, а слѣдъ това да се произведатъ нови търгове за ежщитѣ дѣгени и ако полученитѣ цѣни сж по малки за общината, разликата въ по малко остава въ тяжесть на отказалитѣ конкуренти, съгласно чл. 4 отъ общитѣ поемни условия.

По единъ прѣписъ отъ настоящата ми заповѣдъ да се вржи на въпроснитѣ г-да срѣщу подписъ на знание, а на г-на Варненски окр. управителъ да се изпрати за свѣдѣние.

зам. Кметъ: А. Д. Данчевъ

Заповѣдъ № 493 Варна 2 юлий 1914 год. Понѣже отъ 10-й того насамъ, по независящи отъ управлението причини, почнаха да се изпразватъ резервуаритѣ на градския водопроводъ и часть отъ самата водна мрѣжа въ града, водопроводното отдѣление при общината се видѣ на ново принудено да затваря резервуаритѣ, за да се набира въ тѣхъ вода и да се пуска тя само по 2 часа: сутринъ, на обѣдъ и вечеръ, за да могатъ да си точатъ отъ нея и ония граждани, кжщитѣ на които се намиратъ до високитѣ части на двѣтѣ водопроводни зони.

Това се прави, защото мнозина отъ гражданитѣ, въпрѣки издаденитѣ порано отъ Кметството заповѣди, продължаватъ да изтачатъ прѣкомѣрно водата: за поливане градини, взимане скрито вода за нови постройки, да оставятъ водата да тече въ клозетитѣ имъ на праздно, безъ да искатъ да знаятъ, че града не разполага още съ толкова изобилна изворна вода и безъ да мислятъ още, че съ това тѣ ставатъ причина да се лишаватъ съвършено, отъ новата вода, гражданитѣ, на които кжщитѣ сж при високитѣ части на двѣтѣ водопроводни зони.

Освѣнъ това нѣкои отъ граждани-тѣ, които иматъ поставени водомѣри

въ частнитѣ си водоразклонения, се оплакватъ, че слѣдъ затварянието на резервуаритѣ, и водата на ново пустне въ градския трѣбопроводъ, при отвѣрjanето на крана, околѣ 15 — 20 минути, вѣрвѣло само въздухъ; който, кара въ движение стрѣлките на водомѣра; слѣдователно безъ да се точи вода, водомѣра маркиралъ извѣстно количество вода, като изразходвано.

За да не става нужда да се затварятъ резервуаритѣ, за да се даде възможность, щото всички граждани да се ползватъ еднакво за първитѣ си домашни нужди, прѣзъ цѣлия день, отъ новата градска вода, за да се избѣгнатъ оплакванията, че водомѣритѣ имъ, нѣкой пѣтъ, бѣлѣжели ужъ изразходвано количество вода, а прѣзъ трѣбопровода имъ, извѣстно врѣме прѣминавало само въздухъ и най-послѣ за да се прѣдпази отъ поврѣди и др. самата водопроводна мрѣжа въ града, причинявани отъ ненормалното точе ние на водата въ нея, поради отваряне и затваряне на резервуаритѣ.

Възъ основа на чл. 72 отъ закона за градскитѣ общини:

Заповѣдвамъ:

1) До края на мѣсець Септемврий т. г. да се не употрѣбява повече вода отъ прѣдвидений въ правилника за изворната вода въ гр. Варна минимумъ, за всѣко сѣмейство — 80 куб. м. годишно, или 220 литри дневно.

2) Да се не пуска да тече водата отъ частнитѣ чешми направо въ старитѣ гиризи, или въ дворищата, съ цѣль да бждѣла по-студена и по-прѣсна.

3) Да се не пере и да се не поятъ добитѣци, както и да се не миятъ пайтони на градскитѣ чешми, нито пѣкъ да се оставятъ тѣ отворени, да текатъ безцѣлно.

4) Когато резервуаритѣ, по независящи отъ управлението причини и слѣдъ пожаръ и др. се изпразнятъ и

гражданитѣ още сутринта забѣлѣ-
жатъ, че водата не тече въ чешмитѣ
и частнитѣ имъ водоразклонения, то
да сѣ извѣстни, че пуцането на во-
дата прѣзъ деня ще трае отъ 5 до 7
часа сутринта; отъ 11 часа прѣди об-
ѣдъ до 1 часа слѣдъ обѣдъ и отъ 5 —
7 часа слѣдъ обѣдъ, прѣзъ което врѣ-
ме да си събератъ нужното количе-
ство вода, защото прѣзъ останалото
врѣме, прѣзъ деня, не ще иматъ вода.

5) За да нѣма оплаквания, че водомѣритѣ отбѣлѣзвали консомирана вода, когато въ сжщность вода не течала, а само въздухъ прѣзъ извѣстно врѣме, когато се отварятъ резервуаритѣ, приканватъ се гражданитѣ, че щомъ отворятъ кранчето на чешмата си и видятъ, че нѣма вода, то да го не оставятъ отворено, а веднага да се затваря — до пристигането на водата, като сжщеврѣменно, тия пѣкъ, които иматъ клозети въ кжщитѣ си, да си направятъ, за всѣки случай, по едно спирателно кранче, прѣдъ самото резервуарче на клозета и щомъ се изпраздни послѣдното, веднага кранчето да се затваря, или пѣкъ да си направятъ резервуари въ таванитѣ, всѣки день да ги пълнятъ и отъ тамъ клозетитѣ имъ да взематъ вода прѣзъ цѣлия день и най послѣ

6) Да се ограничи поливането на градини, отъ градската вода, до минимумъ и да се не изтача, прахосва и злоупотрѣбява, по какъвто и да било начинъ, градската изворна вода, като се прави най-голѣма економия съ нея.

Кметъ: А. ВАСИЛИЕВЪ.

Н-къ Инженеръ по водоснабдяването:
Д: А. МАРЧЕВЪ.

Общински търгове.

ВАРНЕН. ГРАД. ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 10181. Варна, 10

юний 1914 год. Обявява се, че въ кметството на 18 юлий т. г. отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция за доставка на разни прѣдпазителни и други материали, нуждни за подържане електроразпрѣдѣлителната мрѣжа на града.

Приблизителна стойность 10000 лв.
Залогъ 5% — 500 лева въ банково удостоверение.

Конкурентитѣ трѣбва напълно да се съобразяватъ съ чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

КМЕТСТВОТО.

Обявление № 10182. Варна, 10 юний 1914 г. Обявява се, че въ кметството на 17 юлий т. г. отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставка на разни тржби и други материали, нуждни за подържане електроразпрѣдѣлителната мрѣжа на града.

Приблизителната стойность 8000 лева.

Залогъ 5% — 400 лева въ банково удостоверение.

Конкурентитѣ трѣбва напълно да се съобразяватъ съ чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

КМЕТСТВОТО.

Обявление № 9388 гр. Варна, 29 май 1914 год. Обявява се, че въ кметството на 7 юли т. г. отъ 3 до 4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на 3000 килограма гола медна жица; отъ които: 800 кгр. — 6 мм.; 1200 кгр. — 10 мм. и 1000 кгр. — 35 мм., нужни за подържане електро-разпрѣдѣлителната мрѣжа.

Приблизителна стойность 9000 лв.
Залогъ 5% — 450 лв. въ банково удостоверение.

КМЕТСТВОТО.

Обявление № 10905 Варна, 19 юний 1914 год. Обявява се, че въ кметството на 26 юлий т. г. 3 часа слѣдъ

обѣдъ ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция за направа дъсченитъ тавани въ стайтъ на II етажъ на общинското здание служаще за помѣщение на Варненската Телеграфо-пощенска станция.

Приблизителна стойность 2000 лв.
Залогъ 5%—100 лв.

Конкурентитѣ трѣбва напълно да се съобразяватъ съ чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Кметството.

Обявление № 11183 Варна, 24 юний 1914 г. Обявява се на интересующитѣ, че въ кметството на 31 юлий т. г. 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за направата ЕДНА СПЕЦИАЛНА КОЛА за прѣвозъ на умрѣли животни, отъ града до общинската скотобойна.

Приблизителна стойность 1000 лв.
Залогъ 5%—50 лева.

Кметството.

Обявление № 11269 Варна, 25 юний 1914 г. Обявява се на интересующитѣ се, че въ кметството на 10 юлий т. г. отъ 3 — 4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на закупувачъ общинския приходъ такси отъ НАДПИСИТЪ-ВИВЕСКИТЪ, за врѣме отъ 1-й януарий 1914 до 31 декемврий 1915 година.

Приблизителна стойность 32000 лева годишно.

Залогъ 3200 лева въ банково удостоверение.

Закупната цѣна ще се изплаща отъ закупчика съгласно чл. 13 отъ специалнитѣ поѣмни условия на два пжти.

Оферти въ които е упомѣнато, че исплащането ще става съгласно общитѣ поѣмни условия, ще се оставятъ безъ послѣдствие.

Кметството.

Обявление № 11283 Варна, 25 юний 1914 год. Обявява се, че въ кмет-

ството на 10 юлий т. г. отъ 10 — 11 часа прѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на закупувачъ общинския приходъ отъ «КРИНИНА и КАНТАРИНИНА», за врѣме отъ сключване договора до 31 декемврий 1915 год.

Приблизителна стойность 38000
Залогъ 3800 лева [въ банково удостоверение.

Кметството.

Обявление № 11575 Варна, 30 юний 1914 г. Обявява се, че въ кметството на 16 юлий т. г. отъ 10 до 11 ч. прѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ доставката на: хлѣбъ, месо, млѣко и разни др. дребни бакалски продукти за храна на общинската болница «Парашкева Николовъ» за врѣме отъ сключване договора до 31 декемврий 1914 год.

Първоначалната цѣна за хлѣба 300 лева. Залогъ 40 л.

Първоначалната цѣна за месото 1000 л. Залогъ 50 л.

Първоначалната цѣна за млѣкото 800 л. Залогъ 60 л.

Първоначалната цѣна за бакалскитѣ продукти 1200 л. Залогъ 60 л.

Конкурентитѣ трѣбва напълно да се съобразятъ съ чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Кметството.

РАЗНИ

ВАРНЕНСКО ГРАД. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Анка Д. Овчарова е изгубила пенсионната си книжка съ 8 лева 30-ст. пенсия. Който я намѣрилъ умолява се да я прѣдаде въ общинската библиотека или на притежалката ѝ, IV участ. линия IX, № 11.

Прѣдупреждение и изпълнение за ползуване отъ морскитѣ бани, морския пѣськъ и морския климатъ

Забѣлѣзва се, че много отъ посетителитѣ, особено дѣцата—ученицитѣ, съ цѣль да правятъ слънчеви и пѣсьчни бани, оставатъ дълго врѣме на пясъка гологлави, безъ шапки, считайки, че това е полъзно за здравето. Други пъкъ се заравятъ въ пѣська, особено сега когато е студенъ и влаженъ. Трети, при къпането оставатъ дълго врѣме въ водата. Този начинъ на ползуване отъ благата на морския пѣськъ и слънцето, не само че не е полезенъ, но е и много вреденъ.

За прѣдвардване злото отъ това обявява се за знание:

1. Оставането дълго врѣме въ морето е вредно за здравето, особено когато се появяватъ по тѣлото трѣпки. Никога не е желателно къпането да се продължава повече отъ 10—20 минути макаръ и за най-здравия организъмъ и въ най-добро врѣме.

2. Оставането на пѣсака съ цѣль да се правятъ пѣсьчни бани, трѣбва да става правилно:

Излагането главата гола на слънцето може да причини слънчевъ ударъ; затова всѣкой трѣбва да има на главата си или сламена шапка, или главата да е подъ сѣнка.

Излагането на цѣлото тѣло голо на слънчевитѣ лъчи е сжщо опасно. Това излагане не може да трае повече отъ 10 минути. Частични излагания на заболѣли органи или членове отъ тѣлото може да оставатъ по дълго врѣме подъ влиянието на слънцето.

Заравянето въ пѣська дълбоко е вредно, особено кога е влаженъ и студенъ. За усиляване нагрѣването на болнитѣ мѣста по тѣлото допуска се засипването съ горѣщъ пѣськъ.

За ползуване отъ чистия морски азотиранъ въздухъ, желателно е да се остава по-дълго врѣме на плажа. Това оставяне трѣбва да бжде използвано правилно именно: тѣлото трѣбва да е облечено въ лежки свободни дрѣхы, ди-

шанието да става свободно. Тѣлото трѣбва да бжде защитено отъ самитѣ слънчеви лъчи посрѣдствомъ сѣнници, омбрели и др. платнени приспособления.

Въ случай на силно потене и студени въздушни течения, необходимо е да се варди тѣлото отъ простуда.

Никога не се къпи съ пѣленъ стомахъ, но сжщо и изтощения гладенъ организъмъ не понася студени бани. Прѣди окъпването желателно е тѣлото да си почине и да не е изпотено. По никой начинъ не е прѣпоржчително изпотеното тѣло да се съблече и тогава да се чака да изсъхне потѣта.

Не храчи, не плюй и по никой начинъ не замърсявай пѣська, защото като изсъхне разтрошенитѣ въ видъ на прахъ нечистотии се поглѣщатъ чрѣзъ дишането.

За естественитѣ нужди до самия брѣгъ на морето и въ градината сж направени нуждници. Използвайте ги. Не ходете по нужда изъ шубрѣчкитѣ и пжтекитѣ, тѣй като съ това се причинява неприятностъ, да дишаме въздуха-наситенъ съ лоша миризма.

Не пийте отъ водата, която истича на пѣсьцитѣ, тѣй като тази вода не е гарантирана отъ замърсяване.

гр. Варна, 15 юний 1914 година.

Отъ Санитарното Отдѣление.

Пазете чистота на града и не обрѣщайте улицитѣ на мѣсто, гдѣто се изхвърля смѣтъ и помии.

Пазете общинскитѣ, държавни и частни имоти, като своитѣ. Прѣдупрѣждавайте дѣцата да не чупятъ и дѣлатъ дърветата въ градинитѣ и по тротоаритѣ.